

Almásfüzitői Hírek

ALMÁSFÜZITŐ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA • XIX. ÉVFOLYAM 3. SZÁM • 2023. december

*“Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...”*

KEDVES ALMÁSFÜZITŐIEK!

**BOLDOG,
BÉKÉS ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!**

**BERÓ LÁSZLÓ
POLGÁRMESTER
ÉS
ALMÁSFÜZITŐ KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA**

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

TÉLI ALKONY

*Aranylanak a halvány ablakok...
Küzd a sugár a hamvazó sötéttel,
fönn a tetőn sok vén kémény pöfékel,
a hósík messze selymesen ragyog.*

*Beszélget a kályhánál a család,
a téli alkony nesztelen leszállott.
Mint áldozásra készülő leányok,
csipkés ruhába állanak a fák.*

*A hazatérő félve, csöndesen lép,
retteg zavarni az út szűzi csendjét,
az ébredő nesz álmos, elhaló.*

*S az ónszin égből, a halk éjszakában
táncolva, zengve és zenélve lágyan,
fehér rózsákként hull alá a hó.*

Almásfüzitő 65

Almásfüzitő település teljes önállóságának 65. évét ünnepeljük az idei évben. Ennek tiszteletére 2023. december 13-án 15.00 órakor megemlékezést és emléktábla avató ünnepséget tartott Almásfüzitő Község Önkormányzata a polgármesteri hivatal előtt. Álljon most itt egy kis történelmi áttekintés a település múltjáról, melyet Fekete Józsefné, – egykori vb-titkár, majd később Almásfüzitő jegyzője – állított össze. (TT)

Almásfüzitő 1958-ig, közigazgatás tekintetében Szőnyhöz tartozott, önálló községgé 1958. december 1-vel alakult. Lakosainak száma 1900-ban 174 fő, 1970-ben 3812, 2023. év végén 2081 fő.

A település két részből áll. A központi belterület a Nagykolónia, az egyéb belterület Kiskolónia. A kiskolóniai településrész szintén két jól elkülönülő részből áll, a Timföld és a MOL lakótelepből. Ennek oka, hogy mindkét nagyvállalat igyekezett saját dolgozóinak megfelelő otthonokat építeni. Valamikor e két településrészt kerítés választotta el. Lebontására 2005-ben került sor. A kerítés fizikális lebontása azonban nem történt meg a lelkekben, mert éppúgy él az egyes emberek emlékezetében ennek a kerítésnek a megléte. Az önkormányzat minden igyekezete ellenére a mai napig megtalálható a gondolkodásban a két lakótelep különállása, annak ellenére, hogy mindkét lakótelep igazi és tényleges gazdája az önkormányzat.

Településünk már az őskorban lakott hely volt, amit az ásatási leletek is bizonyítanak. Almásfüzitő települése római kori jelentőségét földrajzi fekvésének köszönheti. Azaum vagy Odiavum castelluma, Brigetiót kelet felé elhagyva az első katonai segédcsoport tábora az északi limes-szakasz mentén. Az ásatások során előkerült értékes leletek bizonyítják, Füzitő egyike hazánk legrégebbi településeinek.

A Pannonhalmai Alapítólevél, amelyet Krisztus után 1001-ben adott ki Szent István király, a záradékában „Fizeg „néven, mint a Szent Márton Apátságának átadott halászfalut említi. A füzitői birtokokkal együtt a Fizeg folyón halászatot gyakorló egyéneket személy szerint is az Apátságnak adományozta a szent király.

A település a tatárjárás során elpusztult. Fénykora IV. Béla király korára esik, aki több oklevélét innen keltezte, németekkel telepítette újra és részükre 1263-ban a budai polgárok jogait adományozta. Ezzel a kiváltságlevéllel Füzitő Budához hasonló szabadságú várossá emelkedett.

„Füzitő középkori oklevelei” címmel 1995. szeptemberben az Önkormányzat támogatásával egy szép kiadványt adott ki településünk helytörténésze, Hörömpöly Mihály, aki értékes kutató munkájával mutatja be azokat az okleveleket, amelyeket IV. Béla király Füzitőn irt és adott ki. Itt, ahol Zichy Miklós gróf 1840-es években Füzitőn már cukorgyárat létesít és a saját termelésű cukorrépat dolgoztatja fel. 1848-ban Füzitőn működött Komárom vármegye első cukorgyára. A gyár 1873-ig működött, épületeit eladták a katonaságnak, amelyekben tüzérségi és gyalogsági kaszárnyákat rendeztek be.

Hogyan lett a „Fizeg”-ből Almásfüzitő?

Mind a mezőgazdaság, mind a gyáripar fejlődésének lökést adott a vasút megépítése. 1884. július 15-én indult meg a vonatközlekedés Füzitőn. Ekkor kapta Füzitő az Almás előnevet a szomszéd Duna-Almás községről, ahol híres gyógyfürdő volt. Itt szálltak át fogatokra a fővárosból érkező fürdő vendégek és utaztak tovább a négy kilométerre fekvő fürdőhelyre. „A létesült vasúti állomás az Almás-Füzitő kettős nevet kapta. Ez az összetett név annyira bekerült a közhasználatba, hogy ma már magát a helyet is helytelenül Almásfüzitőnek hívják.

A község fejlődése az iparnak volt köszönhető. A 19. század elején keményítő-szesz és enyvüzeme volt, valamint cukorgyára. Az amerikai tulajdonú Vacuum Oil Company RT. 1904-ben kezdte

meg ásványolaj finomítójának építését a község területén. A mai kor fiataljai számára szinte hihetetlennek tűnik, hogy a község infrastrukturális központja helyén alig több mint fél évszázada nádas, puszta és szántóföld állt. A táj megváltozásának első és legfontosabb oka a gyors ipari fejlődésnek tudható be. 1941-ben a Dunavölgyi Timföldipari RT, német tőkerészesedéssel, 60 ezer tonna kapacitású timföldgyár építése kezdődött a településen. A gyárat 1941 augusztusában kezdték építeni. Ekkor már 100 ezer tonna/év kapacitásra gondoltak. Az építkezést a háború után 1947-ben folytatták, az itt dolgozók száma 2000 fő volt.

A timföldgyár 1949-ben nagyszabású lakásépítkezésbe kezdett. Két év alatt felépült a szántóföldek helyén a Nagykolónia. A házakat a timföldgyár tervezője, Verő Imre és Farkas Ipoly tervezte, „Bauhaus” stílusban. Verő Imre és építész társai a gyári épületek és a lakótelep tervezésével nagyot alkottak. Az ország legszebb elrendezésű és tervezésű lakótelepét, akkor a timföldgyáriak mondták magukénak.

A Nagykolóniára került elsőként egy olyan köztéri szobor 1961-ben, amely a mai napig is a tér díszé. Az **Anya gyermekével**, Kerényi Jenő (1908-1975) Kossuth díjas szobrászművész alkotása kútszoborként került felállításra. Terméskő alapon, embermagasságú bronz szoboralak.

1964-ben 4 db szoborral gazdagodott községünk. A budapesti Szobrász Szövetkezet **négy sportoló** szobrát alkotta meg. A szobrok a Sportház főkapuja mellett, oszlopokon állnak. A fehér színű, mészkőből faragott szobrok magassága 2,2 méter. A szobrok diszkoszvető nőt, labdarúgó férfit, boxoló férfit, úszó nőt ábrázolnak.

1965-ben a kolozsvári születésű Balázs István (1908-1995.) művész, 2,4 méter magas terméskő szobra: **Álló nő fürdés előtt**, a volt Műszaki szálló mellett parkban került elhelyezésre.

1997. április 11-én, a Harmonikus Életert Közalapítvány állította a Kőolaj lakótelep legszebb parkjában a **II. Világháborús emlékoszlopot**, azoknak a füzitői polgárok emlékére, akik bombatámadás áldozatai lettek.

2001. szeptember 24-én a Füzitői Napok keretében került leleplezésre Almásfüzitő 1000 éves emlékműve, Bognár Balázs rajztanár terve alapján, Podháczy Szilárd komáromi díszműkovács készítette, összecsavart törzsű korr-acél fűzfa. Podháczy Szilárd alkotása, a fűzfák egymásba csavarodó törzse két olyan településrész egybe tartozását és egymásrataltságát jelzi, melyeket a múltbéli események néha összekapcsoltak, néha más sorsra jutattak. A fűz sűrű, szerteágazó lombkoronája egy szövevényes, örömkben és megpróbáltatásokban egyaránt gazdag történelmi múltat megélt település képét tárja elénk, azét a fűzfáét, mely a Duna partot idézi fel előttünk, melynek természetétől függött és függ még részben ma is a település léte.

1999-ben sokan felkapták a fejüket arra a hírre, hogy a katolikus egyház templomot építene Almásfüzitőn. Az elhatározást tett követte és az épülő templom alapkövét Füzitő alapításának közelgő 1000. évében, 2000. november 11-én helyezte el a győri püspök. A 300 négyzetméter alapterületű templomot a győri Horváth Sándor építész tervezte. A római katolikus templomot 2002. június 27-én szentelték fel, Szent István király és Szent Liboriusz püspök tiszteletére.

A kiskolóniai lakosság, elsősorban a fiatalok szabadidős programjainak értelmes eltöltésére hozta létre az önkormányzat több mint 40 millió forintból a Községi Házat korábban Teleházat,

amelynek ünnepélyes átadására 2003 szeptemberében a Füzitői Napokon került sor.

A művészeti csoportok között a leg-hosszabb ideig a **fúvószenekar** működött, 1949-től 1991-ig. A kiváló zenekar több alkalommal is készített rádiófelvételt, hangplemez kiadására is sor került. Szinte nem volt községi rendezvény, ahol nem léptek volna fel. Apák és fiaik játszottak együtt az együttesben. Nagy sikerű hangversenyt adtak több alkalommal is a budai várban. A zenekar hallgatása mindig igazi élményszámba menő esemény volt. A timföldgyár privatizációja után, anyagiak hiánya miatt

szűnt meg ez az országos hírvé zenekar, amelyhez hasonló nem volt a környéken.

Kumpost Éva Almásfüzitőről elszármazott Munkácsy-díjjal kitüntetett keramikus emlékére állandó kiállítás nyílt a Községi és Iskolai Könyvtárban.

Tisztelettel adózom egykori általános iskolai és középiskolai irodalomtanárainak Kópéné Kozell Lídiának, Miklós József tanár úrnak, akik felkeltették bennem az irodalom iránti érdeklődést, aminek köszönhető, hogy ezen írásom elkészülhetett, amiben benne van egy település története, irodalma, képzőművészete és szellemi élete.

Fekete Józsefné

Ünnepi testületi ülés

December 13-án Almásfüzitő Község Önkormányzata ünnepi testületi ülést tartott. A meghívott vendégek között jelen volt Romanek Etelka, a Komárom-Esztergom Vármegyei Közgyűlés alelnöke; Molnárné dr. Taár Izabella, a Komáromi Járási Hivatal vezetője; testvértelepülésünk, Izsa polgármestere, Domin István; illetve az Izsai Képviselő Testület tagjai; valamint Almásfüzitő Község Képviselő Testülete; a polgármesteri hivatal munkatársai; Almásfüzitő díszpolgárai, egykori vezetői.

A testületi ülés megkezdése előtt emléktáblát leplezett le Beró László polgármester úr, és Folczné Kerek Etelka alpolgármester, mely a település egykori és jelenlegi vezetőjének állít emléket. A meghívottak a Sün Balázs Óvoda gyermekeinek karácsonyi műsorát élvezhették.

Romanek Etelka alelnök asszony oklevelet nyújtott át Beró László polgármester úrnak: az idei évben Almásfüzitő Önkormányzata nyerte el az Idősbarát Önkormányzat elismerést. A polgármesterek ünnepi köszöntője után oldott hangvételű beszélgetéssel és finom ételekkel zárult a délután.

Népi hagyományok ápolása „oktatása” az óvodában

Téli ünnepkör

A népszokások jelentős része a naptári évhez fűződik. Az évszakok váltásához, a természet örök körforgásához kötődik. A népi kultúrában az ember és a természet kapcsolata tükröződik vissza. Különböző rítusokkal tette emlékeztetése a nép a gazdasági év kezdetét és befejezését. Az emberi élet egyénhez és kisebb közösségekhez kötődő sorsfordulóihoz, valamint állami és egyházi ünnepekhez is meghatározott népszokások fűződnek. Így alakultak ki a naptári évtől elválaszthatatlan ünnepek, a „Jeles napok”.

A hagyományörzés rendszeres és tudatos beépítésével az óvoda teljesíti az országos nevelési program követelményeit. Ebben teljesedik ki az érzelmi, esztétikai, erkölcsi, és a szülőföld iránti szeretetre nevelésünk. Nem külön témaként

alkalmazzuk, hanem az óvodai nevelés komplex részeként kezeljük. Mindezeket beépítjük ünnepeinkbe, hétköznapijainkba, irodalmi beszélgetéseinkbe, barkácsolásainkba, ének-zenei foglalkozásainkba, mozgásos játékainkba és idővel a szerepjáték részévé válik. A néphagyományhoz kapcsolódóan átélte tevékenységek a közös élmény erejével hatnak a gyermekeinkre, erősítik a közösséghez tartozás érzését. Nem csak az érzelmi kötődést, hanem egy komplex személyiség fejlődést elősegítő folyamatot segítenek az óvó nénik a munkájukkal. A téli ünnepkörök is, a Mikulás, a karácsony, az advent ideje lehetőséget nyújt a fentiek megvalósítására. Az óvodai munka része a külsőségek megteremtése is, a terem a környezet díszítésén és a gyermeki alkotó munkán keresztül. Az elmúlt időszak része volt egy Mikulás napra

összeállított bábműsor az óvodai dolgozók előadásában, amit a gyermekek nagy örömmel fogadtak.

Az óvoda nevelőközössége – a téli ünnepkörben is – igyekezett a hagyományokat nem csak a gyermekekhez, hanem a családokhoz, a felnőttekhez is közel hozni, ezzel is segíteni a család nevelőtevékenységét. De nem csak az óvoda segíti a családok nevelő feladatait, hanem a családok is az óvoda munkáját. Ennek szép példája az esetünkben a Mikulás személyének biztosítása, a Mikulás zsákjának megtöltése, adventi vásár szervezése és egyéb segítség a szülők részéről.

Köszönöm kollégáimnak a színvonalas munkát, továbbá a gyermekek, a kollégáim és magam nevében köszönöm a szülők segítségét!

Folczné Kerek Etelka óvodavezető

Iskolai hírek

Hónapsoroló

Szeptember

Az év eleji visszazökkenést követően, miután elültek az iskolakezdés hullámai, máris a programok sűrűjében találtuk magunkat: Szeptember 20-án a takarítási világnap apropóján szemétszedést tartottunk a Duna-parton az alsó, felső tagozat bevonásával. 29-én Benedek Elek születésnapján a felsősök mese-felolvasást tartottak alsós testvérosztályaiknak, majd még aznap, a Magyar Diáksport napján, akadályversenyt rendeztünk, melyen vegyes összetételű csoportokban vettek részt a gyerekek. Ők egy-egy nyolcadikos irányításával, járták be a környéket, akik ez által betekintést nyertek pedagógusi munka rejtelmeibe...

Október

Meglehetősen tartalmasra sikeredett ez a hónap is, hiszen mindjárt hangszerbemutatóval, hangszersimogatással indítottuk, majd az állatok világnapja alkalmából menhelylátogatás, élelem- és adománygyűjtés, illetve személyes találkozás is zajlott a házi kedvencekkel.

Az Aradi vértanúk emléknapján a hetedikesek adtak műsort az iskolában, és az ő részvételükkel folytatódott – immáron harmadik éve – a „Tetszik”-túrasorozat, amely egyben az Országos Gyermek Kéktúra tájegységi jelvényéért is folyik. Ezúttal a Tardos – Bánya-hegy – Koldusszállás – Tatabánya útvonalat jártuk be közel 30 kilométert „hullámvasutazva” a Gerecsében. **[1. kép]**

13-án, pénteken(!) az 5., 6., 7. osztályosok egy látványos és tartalmas nyílnap-
ra utaztak Komáromba, a Kempelenbe, ahol a hon- és rendvédelem több terü-

letén is kipróbálhatták magukat a gyerekek. **[2., 3. kép]**

Programoktól feszülő héttel fordultunk rá az őszi szünetre: Miután a nyolcadikosok színvonalas műsort adtak az 1956-os forradalom és szabadságharc alkalmából, a szünet előtti napokban halloween-i szokásokkal tarkított délutáni rendezvény és tökfaragó verseny zajlott **[4. kép]**.

A hetet végül egy péntek délutáni sportnappal koronáztuk meg, a végsőként feszítve a várakozást a várva-várt őszi szünet előtt. **[5. kép]**

Még ebben a hónapban kezdődött/folytatódott a „Fűzzük tovább...” iskolaelőké-

szítő programsorozat egy „Sulihívogató” délutánnal az óvodások részvételével, akik szintén e program keretében részt vehettek az iskolai tökfaragó verseny kiállításán is, miáltal egy lépéssel közelebb kerülhettek ahhoz a helyhez és légkörhöz, melyhez alig egy év múlva tartozni fognak.

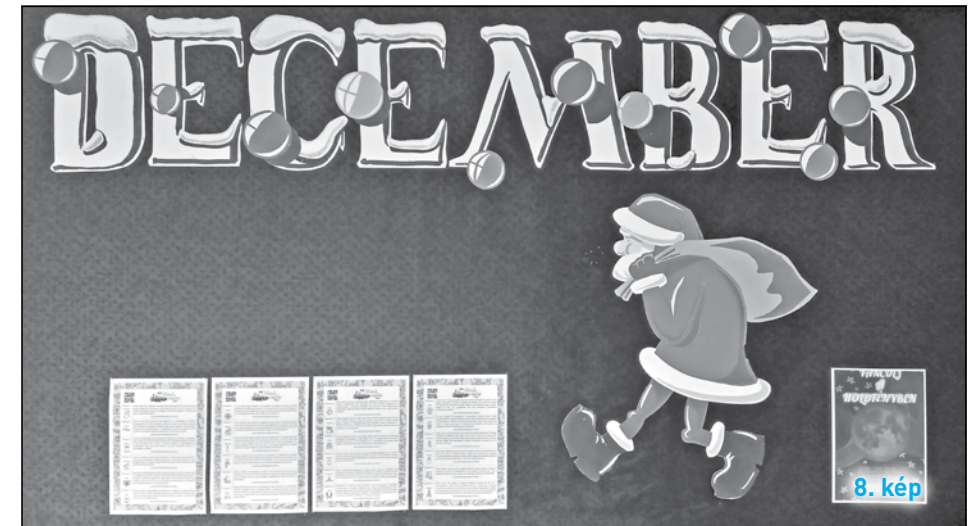
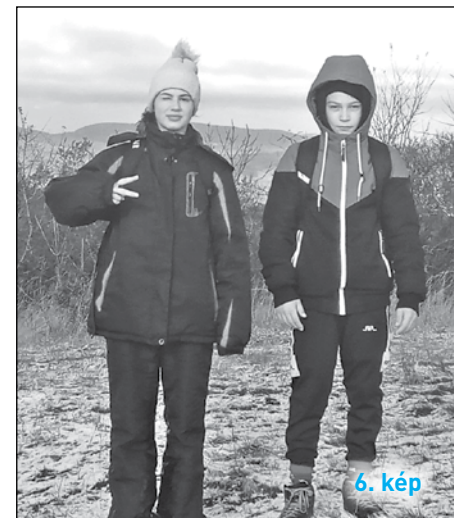
November

Borongásra sikeredett a visszatérés a szünet után, így a Márton-napi rendezvényt a művelődési házban kellett megtartani, és a felvonulást sem lehetett megtartani az égi „áldás”-nak hála.

Na, de! A hideg idő beköszöntével lehetőség adódott egy hamisítatlan téli természetjárásra, így november utolsó hétvégéjén egy igazán embert próbáló túrával zárhattuk a szezont.

Hideg, szeles, hóeséssel tarkított időben indultunk Tarjánból, és jutottunk fel a Somlyó igencsak huzatos tetejére, majd onnan ereszkedtünk le Szárligetre, ahonnan hózáporban indultunk haza. Mondani sem kell, a több mint 20 (zord) kilométer után este senkit nem kellett álomba ringatni... **[6. kép]**

December

Mivel épp, hogy csak belekóstoltunk ebbe a hónapba, programjaink zöme majd csak ezután zajlik (Mikulás sulibuli, karácsonyi alkotó délután, és ünnepély). A felsős Mikulás-járás – ami idén autentikus (időjárás) körülmények között zajlott – az alsós testvérosztályokban volt az eddigi legjelentősebb eseményünk, de hát hol van még a vége... **[7., 8. kép]**

... és még mindig a SZEMÉT ügy!

Hiába a jóindulat, hiába a lelkesedés, a szemét csak nem fogy! A kihelyezett feliratainkat következetesen letépi, a mocskok egyre változatosabb formáira lelünk hónapról hónapra! Úgy tűnik, minél „határozottabbak” az üzeneteink, annál nagyobb dühöt váltanak ki valakikből, annál lendületesebben rángatják le az oszlopról (mondjuk nem egyszerű feladat...). De az osztály tartja magát

ahhoz, amit vállalt: gyűjtünk, szépítünk. És ahogy ahogy a legutóbbi szlogenünk szól: Nem győzhet a Szemét! **[9. kép]**

Kulturális hírek

Mikulás, Mikulás kedves Mikulás...

Kedves dalokkal és mondókákkal várták az almásfüzitői gyerekek a Nagyszakállút. A rénszarvas szán még messze járt, de az aprótalpúak, már teli torokból énekeltek és izgatottan készültek arra, hogy betoppanjon végre a Mikulás a Művelődési Ház színháztermébe. Egy apró csoda, amivel szebbé tehetünk gyermekeink napját. És, ha jobban belegondolunk, akkor a szívünk mélyén tudjunk, hogy ezekre a csodákra, még mi, felnőttek is várunk. Ha másért nem is, azért bizonyosan, hogy lássuk az őszinte mosolyt a gyermekek arcán, a csillogást a szemükben.

TT

Karácsonyváro kézműves foglalkozás

Az évek folyamán egy-egy könyvtári foglalkozás programját az évszakokhoz, az aktuális ünnepekhez, eseményekhez kapcsolódóan állítom össze. Akik e lehetőséget szívesen veszik, azok örömmel jönnek a könyvtárba, hogy jól érezzék magukat. Ezek a tevékenységek szülők, nagyszülők segítségét igénylik, az elkészült alkotásokat a gyermekek a foglalkozások után örömmel viszik haza.

A könyvtár szervezésében karácsonyváro kézműves foglalkozás tartottunk – ebben az évben a Művelődési Házban –, ahol szülők és gyerekek közösen készíthettek el egy-egy karácsonyi üdvözlőlapot Németh Józsefné Ica útmutatásával és segítségével. Alkotó tevékenységünket jókedv kísérte, a foglalkozás jó hangulatú és vidám volt. Öröm volt látni azt a nagy igyekezetet és figyelmet, amellyel a kicsik készítették az ajándékokat. Szébbnél szébb alkotások születtek, és a gyerekekkel közösen számomra is elkezdődött az örömteli adventi készülődés időszaka! Köszönöm Némethné Ica segítségét, hogy bevezetett bennünket az üdvözlőlap készítés csodás világába.

Kovácsné Svelik Beáta könyvtáros

Fűzfanap

Hosszú kihagyás után szeptember 30-án újra megrendezésre került Almásfüzitőn a Községi Ház mögötti területen a Fűzfanap. A rendezvényt lázas készülődés előzte meg, hiszen a Művelődési Ház munkatársainak fontos volt, hogy szép környezetben és vidám hangulatban teljen el a délután.

A Fűzfanapot Beró László polgármester úr nyitotta meg, a programsorozat pedig a lecsófőző versenyrel indult. Őt csapat forgatta a fakanalat melynek tagja volt a Magyar Vöröskereszt Fűzfa Alapszervezete is. A csapatok két kategóriában indulhattak. Az első kategóriában natur lecsót főztek a versenyzők, melyhez az alapanyagokat a Művelődési Ház mint szervező biztosította. A második kategóriában „lecsó gazdagon” készülhetett, a versenykiírás szabályai szerint a további hozzávalókat a versenyzők biztosították ízlésük szerint.

A rendezvényre több fellépő érkezett. Elsőként a We Know Dance School táncműsorát nézhették meg a látogatók. A hip-hop csapatot Berlik Ádám vezeti, aki elmondta, hogy Koppánymonostoron és Komáromban is szeretettel várják a csatlakozni vágyókat. A produkciót szintén egy tánc műsor követte a Nagy Bindi Bollywood. A csoport több mint 10 éve alakult és a Bollywood stílust követi mely ötvözi a tradicionális és a modern tánc-

lemeket. A gyerekeket a Bábusi Báb-színház szórakoztatta a Nyuszi-pöttyös labdája című előadással. A bábszínház iránt nagy volt az érdeklődés, a nézőtér sorai megteltek. A nyugdíjasokat – a Magyar Népmese Napja alkalmából – Ács Lajosné Jutka szórakoztatta vidám történeteivel.

A rendezvény szervezésében Almásfüzitő körzeti megbízottja, Mandrik Tibor is részt vett. Az ő közreműködésével gokart pálya, rendőr- és tűzoltóautó bemutató színesítette a rendezvényt. A gyerekek örömeire a délután kiegészült az ácsi Természetjáró Bakancsos Klub által biztosított ugrólóvarral, a Művelődési Ház jóvoltából kézműves foglalkozásokkal és aszfaltrajzversennyel.

Mint tudjuk nincsen falunap lángos nélkül. A levegőben a naszályi lángos illata lengedezett, megteremtve ezzel az igazi fesztivál hangulatot.

A programok között dj Holovnyák szolgáltatta a zenét, este 20 órától retró diszkóval zártuk napot.

Idősek Világnapja

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét az Idősek Világnapjává

„Múlik az idő, őszre jár,
de fénylik még a napsugár.
aranyat szór és meleget,
örüljenek az öregek.
Az őszidő is szép lehet,
kívánunk hosszú életet.
Maradjatok még itt velünk,
jövőre újra eljövünk.”

(Sarkadi Sándor!)

Az Idősek Világnapját minden évben megünnepeljük. Hagyományosan az idei évben is Almásfüzitő Község Önkormányzata operett műsorral, vacsorával és zenés/táncos mulatsággal várta szép korú lakóit a Művelődési Ház színháztermében. A vidám hangulatú estét, Beró László polgármester nyitotta meg köszöntőjével. Az operett dallamokról Mészáros Edina és Mészáros Kartal gondoskodott, láthatóan óriási sikerrel, hiszen taps és lelkes kórus kísérte az előadást. A finom vacsora után a Vidám Fiúk zenekar húzta a talpalálót.

Kedves Almásfüzitőiek! Egyre inkább rohanó világunkban álljunk meg egy rövid pillanatra, és gondolkozzunk el: vajon jut elég időnk idős szeretteinkre? Mind az a szeretet, bölcsesség és példamutatás, amit életünk során tőlük kaptunk, vajon elég értékek képvisel az életünkben? Hiszen Nélkülük ma mi sem lehetnénk itt. Fontos elismernünk, amit életük során

elértek és ránk hagytak, hiszen elődeink alapjaira építkezünk.

Az idő múlásával minden változik, de emlékeinket őrizzük: Dédnagymama háború előtti története a mai napig öröklődnek a családunkban, generációkon át. Nagypám boros pincéjének dohos illata, a pedánsan felcímkézett hordók sora, benne van minden korty borban. Nagyaném egész napos kapálástól kerges tenyerének lenyomata még ott van a kezemben. És a szívemben.

A közösen szerzett élmények értéke felbecsülhetetlen. Ezért biztatok mindenkit arra, hogy töltsünk minél több időt idős szeretteinkkel, ismerőseinkkel és gyűjtsünk olyan sok közös emléket, amennyit csak lehet.

TT

Márton-nap

November 11-én, a középkor egyik legnépszerűbb szentjét, Mártont ünnepeljük. A 317 körül, Savariában (ma Szombathely) született Márton, már fiatal korában is nagylelkűségéről és jóakaratáról volt híres. Segítette a szegényeket, elesetteket és betegeket, az emberek ezért pedig olyannyira szerették, hogy püspökké akarták avatni. Erre viszont főhősünk már kevésbé vágyott, ezért a kinevezés előtt el is bújott egy liba ölbe, ahol az állatok hangoskodásával azonnal lebuktatták. Mártont 371-ben püspökké szentelték és haláláig, 398-ig egy francia kis városkában, Tours-ban segítette a rászorulókat.

Pár évvel ezelőtt, munkatársaimmal gondoltunk egy nagyot, és megkértük az almásfüzitői nevelési intézményeinek vezetőit, hogy rendezzük meg közösen a Márton-napi megemlékezést, hiszen Márton kötődése az ókori római történelemhez egyértelmű, így Azaum Római Tábort kiváló helyet nyújtana az eseménynek.

Terveinket támogatták a nevelési intézmények vezetői, így idén már harmadik alkalommal készülhettünk a rendezvényre. Elképzelésünket, közösség- és hagyományteremtő céllal indítottuk útjára. A gyerekek bevonásával eljátszunk Mártontörténetét, majd egy kis lelkét és testet melegen forró tea, forralt bor, valamint némi zsíros kenyér elfogyasztása után, a római táborból a Petőfi térig tartó, lámpás felvonulással ér véget az este.

Az idei év, azonban tartogatott számunkra némi meglepetést. Sajnos az időjárás keresztül húzta a számításainkat: a szakadó eső sajnos nem kedvezett a kültéri rendezvénynek. Így engedve az időjárási anomáliáknak kicsit átszerveztük a napot, és a Művelődési Ház színháztermében és aulájában rendeztük meg a programot. A lámpás felvonulás kimaradt az idei repertoárból, mert az eső csak esett, és esett.

Most is minden alkalommal a pedagógusok, a szülői munkaközösségek, és a nevelési intézmények dolgozói is kivették részüket mind az előkészületekben, mind a megvalósításban. Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek a segítő együttműködést, és a támogatást.

És nem utolsósorban, reméljük, hogy jövőre visszatérhetünk a rendezvény eredeti helyszínére, Azaum Római Táborba.

TT

SAMHAIN, azaz KELTA HALLOWEEN, avagy ismét nagy fába vágtuk a fejszénket

Egy, hosszú ideje fejünkben motoszkáló gondolat lassan szárnyat bontott, és idén először megvalósításra került. Az Azaum Római Tábor, barbár faluja adott volna otthont annak a rendezvénynek, amit évek óta dédelgetünk. Azonban az őszi időjárás ebben az évben úgy döntött, hogy keresztülhúzza minden számításunkat. A Halloween ünnepe ősi kelta szokásokból ered, mi elsősorban erre építettük programjainkat. A samhain a kelta nyelvi-kulturális kör egyik legjelentősebb ünnepe. A kelta hit szerint ez az év legmágikusabb éjszakája.

A barbár falu sártól cuppogó talaja és a labirintus esőáztatta ágai nem adtak nekünk lehetőséget, hogy eredeti elképzelésünket megvalósítsuk. Mi azonban rendíthetetlen optimizmussal figyeltük az időjárást. Amikor már biztosak voltunk, hogy az eső elkerül bennünket a rendezvény idejére, gyorsan összedugtuk a fejünket, és kidolgoztunk egy „B” tervet. Az eredeti, szabadtéri helyszínünket fedél alá hoztuk.

Délután négy órától, aztán jöhetett a denevérvadászat, a kelta arcfestés, a játékok, a kézműves foglalkozás és Azaum szellemének felkutatása. Boszorkányok és varázslók méretették meg magunkat egy jelmezes felvonuláson. A Fekete István Általános Iskola tökfárgó versenyének remekművei is kiállításra kerültek. A rendezvényt a Fandyr zenekar koncertje zárta. A zenekar egy időutazásra invitálta hallgatóit, mely a kétezer évvel ezelőtti Pannónia barbár és antik római zenei világába repítette vissza a jelenlévőket. Régi korokon átívelő hangszereken szólaltak meg az ősi druidák ködben született dalai, a Völvák tisztán csengő énekei és a vad szarmaták kunyhóinak gőzében fogant dallamok.

A hideg, szeles idő sem riasztotta el a kezdő varázslókat, az apró boszorkányokat és a kis kelta harcosokat attól, hogy felhőtlenül jól érezzék magukat. Mi pedig örömmel vettük tudomásul, hogy érdemes volt, az évek óta fiók mélyén lapuló gondolatokat előásni és megvalósítani. Jövőre folytatás következik.

Editke búcsúztatása

2023 őszén fontos eseménynek
adott otthont az Almásfüzitői Szociális
Alapellátási Intézmény Bölcsődéje

Egy kimagasló, gazdag pályafutás végét és egyben a boldog nyugdíjas évek kezdetét ünnepeltük kolléganőnkkel, Bán Edit Máriával vagy, ahogy mindenki szólítja: Editkével.

Méltó megemlékezés volt ez, ahol közösen idéztük fel az elmúlt évek munkájának, átélte élményeinek számos felejthetetlen pillanatát. A mindig kedves, mosolygós, szakmáját egyben hivatásának is tekintő Editkére örömmel gondol szülő és gyermek egyaránt. A 40 éves közalkalmazotti munkájában nagy hangsúlyt fektetett a bölcsődés gyermekek nevelésére-gondozására. A gondjaira bízott csemeték felé nagy odaadással és szeretettel fordult, melyet az apróságok végtelen ragaszkodással viszonzottak. A szakmai munka mellett az elmúlt idők során számos rendezvényen is aktív szerepet vállalt, ezzel is támogatva intézményünk hírnevét. Ezúton is köszönjük a hosszú évek kitartó és odaadó munkáját! Egy korszak lezárult, de kezdődik valami új, ami legalább akkora kihívással jár. Ehhez kívánunk jó egészséget, boldog és élményekben gazdag pihenést!

A bölcsőde dolgozói

Anyakönyvi Hírek Akiket nagyon vártunk!

Papp Mirella Korina

Született: 2023. október 11-én
Édesanya: Tóth Bianka
Édesapa: Papp Máté

Árendás Lili

Született: 2023. november 6-án
Édesanya: Darmstadter Petra
Édesapa: Árendás Zsolt

Babai Dzsamal Nikolasz

Született: 2023. november 11-én
Édesanya: Pálfi Georgina
Édesapa: Babai Roland

Szabó Szonja

Született: 2023. november 17-én
Édesanya: Vári Emőke Nikolett
Édesapa: Szabó Zoltán

Pantinchin Lia

Született: 2023. november 21-én
Édesanya: Sass Anikó
Édesapa: Pantinchin Márk

Jó egészséget kívánunk!

Sporthírek

„Emlékezz a múltra, két elveszett fiúnkra.”

„...Ködös út, haladás, halálos jajgatás...”

2023. november 25-én szombaton Almásfüzitő Község Önkormányzata és az Almásfüzitői Községvédő és Szépítő Kör megemlékezést szervezett a Sportházban.

Sándor Imre és Vass Károly neve a tősgyökeres almásfüzitőieknek nem ismeretlen, hiszen jó néhány évtizede ők is játszottak az ATSC csapatában, amely a megyei bajnokságban szerepelt. Sándor Imre kapus, Vass Károly mezőnyjátékos volt. 65 éve, 1958. november 23-án vasárnap 10 óra 15 perckor történt. Ezen a szomorú napon – ahogyan arról akkor a Dolgozók Lapja is beszámolt – az Almásfüzitői Timföld Sport Klub ifjúsági és a felnőtt labdarúgói Csolnokra, illetve Annavölgyre indultak játszani. Huszonheten utaztak egy személyszállításra alkalmas, az Almásfüzitői Timföldgyár tulajdonát képező ST-271 forgalmi rendszámú fabódés teherautón, amely a rendkívül nagy ködben tért le a Tát-Kertvárosi bekötőútra, amely a Dorog-Komáromi vasútvonalat keresztezi. A vasúti-közüti útkereszteződésben nem volt sorompó. Itt történt meg a baleset: a síneken áthaladó teherautó hátulját elkapta egy arra haladó tehervonat mozgonyja. Az ütközés következtében a jármű lezuhant a töltésről. Sokan megsérültek, de két játékos soha nem tért már haza Almásfüzitőre.

Sándor Imre 30 éves hegesztő, a megyei I. osztályú labdarúgó bajnokságban szereplő timföldgyári csapat kapusa a helyszínen, a 25 éves Vass Károly, a csapat balfedezete pedig a kórházban halt bele sérüléseibe napra pontosan 65 éve 1958. november 25-én. A gyár vezetősége még Babits Antalt, a neves agysebészt is lehozatta Dorogra, hogy a fiatalember életét megmentse, de sikertelenül. A balesetben öten súlyosan, tizenhárman

könnyebben megsebesültek. A többiek a helyszínen elsősegélyben részesítettek. A sebesültek kórházba szállítása egy arra járó „fakarusz” autóbusz segítségével történt. A vezető ugyanis, látván a balesetet, saját utasait leszállítva, a sebesülteket azonnal a dorogi, illetve az esztergomi kórházba szállította.

A baleset halálos áldozatait nagy részvét mellett temették el: Sándor Imrét a komáromi temetőben, Vass Károlyt pedig Szőnyben. Mindkét szertartáson Fülöp János, az Almásfüzitői Timföldgyár üzemi bizottságának elnöke tartotta a búcsúztatót. A gyászszertartáson nemcsak a gyár dolgozói, a labdarúgást szerető közönség vett részt, hanem a csapattal játszó sportkörök is.

A megemlékezésen Kovácsné Svelik Beáta szervező köszöntötte a résztvevőket, amelyen részt vettek az elhunyt játékosok, Sándor Imre és Vass Károly hozzátartozói, és többen, akik részesei voltak a balesetnek – Rakó István, Soós János, Szabó György. Majd Beró László polgármester és Ko-

vácsné Svelik Beáta idézte fel a sajnálatos eseményeket.

Rozs János Emlék 1958-ból című versét Teklovics Lilla a Fekete István Általános Iskola tanulója szavalta el.

A baleset áldozatai tiszteletére a Sportház falán 1998-ban a VI. Füzitői Napok keretében emléktáblát avattak. Az ő emléküket előtt tisztelegtek 25 évvel ezelőtt is és tisztelegünk most is. Itt helyezték el a koszorúkat az Almásfüzitői Önkormányzat részéről Beró László polgármester és Barla Béláné, Almásfüzitői Községvédő és Szépítő Kör képviselője Dr. Halász Sándor és Fekete Józsefné, valamint Szalai Gábor az ASC vezetője tagja és Vass Károly és Sándor Imre családtagjai.

Ezt követően megtekinthették a fotókiállítást és a baleset egyik tanújának, a rendezvényen részt vevő Rakó István visszaemlékezését hallhatták a megjelentek.

Köszönjük Vass Károly családjának, és Kántorné Magdolnának, valamint Diószegi Józsefné Sándor Magdolnának, hogy információkkal szolgáltak és fényképekkel segítettek a megemlékezés létrejöttét.

Kovácsné Svelik Beáta

2023. évi beszámoló Almásfüzitői SC

Egyesületünk az elmúlt 4 évben dinamikus sportszakmai fejlődésen ment keresztül. Sportolóink remek sikereket értek el, több bajnokságban sikerült bajnokságot nyerni és ezáltal nívósabb szintre léphettünk.

Az előző évek legkomolyabb eredménye a női labdarúgás meghonosítása, ahol lányaink hihetetlen eredményeket értek el nagyon rövid időn belül. A férfi labdarúgó vonalon is jól teljesítenek sportolóink, több nagyszerű eredményt tudnak felmutatni az elmúlt években. Csapatunk 3 bajnoki címet szereztek 3 év alatt utánpótlás valamint felnőtt szinten. Felnőtt labdarúgó csapatunk jelenleg a megyei labdarúgás legmagasabb osztályához tartozik, amire 32 éve nem volt példa. Az eredmények nem maguktól jönnek, remek szakemberek foglalkoznak játékosokkal. Nagy köszönet jár Schaffer Antal, Kottara Márk, Szalai Gábor, Petőcz Péter, Gyarmati Dávid hihetetlen elkötelezett odaadó munkájukért. Ki kell emelni Katona Vanda teljesítményét, amivel felhívta magára a figyelmet és nyáron az

Újpest FC labdarúgója lett. Jelenleg közel 150 labdarúgó sportol és öregbíti településünk hírnevét. A labdarúgás mellett a tenisz szakág is folyamatosan szálltja a remek eredményeket. Viszont, ami az eredményeknél talán fontosabb az a remek közösségi szellem, ami példaértékű. Vezetőjük, Kara Ernő szívvel lélekkel te-

szi dolgát a szakosztály élén. Meg kell említenem az Almásfüzitői szurkolói kör önzetlen mindig segítőkész támogatását. Meggyőződése, hogy az Almásfüzitői SC múltjára és jelenére egyaránt büszke lehet minden Almásfüzitői lakos.

Sportbaráti üdvözléssel
Lencse Balázs elnök

Felhívás!

Az almásfüzitői Művelődési Ház forralt bor főző versenyt hirdet 2023. december 21-én 17 órától a Petőfi téren.

Várjuk csapatok jelentkezését, saját felszereléssel, egyedi receptekkel.

A versenyzőknek asztalokat biztosítunk, melyet mindenki egyéni ízlése szerint díszíthet fel.

Eredményhirdetés:
18.00 óra

A zsűri a legjobb forralt bort főző csapatot kupával jutalmazza.

Nevezés:
2023. december 19-ig
a Művelődési Házban

A rendezvény fővédnöke:
Beró László polgármester

Ünnep az ÜNNEPÉRT

2023. DECEMBER 21. 16.00
ALMÁSFÜZITŐ, PETŐFI TÉR

Közreműködnek:
Sün Balázs Óvoda és a Fekete István Általános Iskola gyermekei

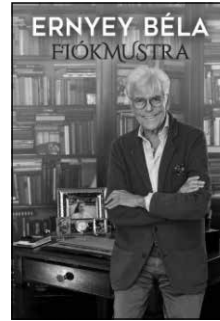
16.30-tól Kabai Alex énekes adventi műsora

17 órától Forralt bor főző verseny

Könyvajánló

Ernyey Béla
Fiókmustra

Több illemtan-könyv, regény vagy éppen szakács-könyv után tizenegyedik kötetével jelentkezik Ernyey Béla színűvész. Ezúttal egyfajta memoárról van szó, mely bevalása szerint az ügyetlenségének köszönhető. Otthon, egy rosszul sikerült mozdulatnak köszönhetően véletlenül a földre zuhant ódon íróasztalának rozoga fiókja, a benne évtizedek alatt felhalmozott limlomok pedig a padlón landoltak. Egy szakadt borítékból például gimnazista éveiben készített karikatúrák kerültek elő, egy megfakult bőr papírtartóból pedig gyermekora dunai uszadékából farigcsált szobrocskája esett ki. Megtalálta még nagyanyja leveleit, amelyeket annak idején Bécsből küldött neki, egy Mackókámnak feliratú rózsaszínű selyem irattartóból pedig számos további íromány vagy rajz, régi újságcikk vagy éppen egykori műsortervek szövegei kerültek elő, amelyek létezéséről már fogalma sem volt. Mivel soha nem hitt a véletlenben, úgy gondolta, a malőrnek meg volt az oka, így neki látott az anyagok átnézésének, és már ekkor megfogalmazódott benne a Fiókmustra ötlete. Az egyes tárgyakhoz, levelekhez vagy dokumentumokhoz kapcsolódva ezeket az emlékeket meséli el könyvében. legkorábbi gyermekkori emlékeit, a Sean Connery iránti rajongásának nyomait, az általános iskolás és a gimnáziumi évek emlékezetes történéseit, a színészi indulás nehézségeit, első bécsi fellépésének fogadtatását, egy tévémusical kölni forgatását, David Bowie-val lévő közös munkáját a Dzsizigoló című film forgatásán, a nálunk Csupa-csupa élet címmel vetített ZDF-tévéorozat forgatásával kapcsolatos emlékeit, a portugáliai kulináris élvezeteket, tizenöt éves házassági évfordulójuk megünneplését, vagy éppen azt, hogy eddigi tapasztalatai alapján mit gondol a mesterséges intelligencia jövőjéről. A kamaszkori karikatúrákat is tartalmazó kiadvány végén egy 2022-ben, nyolcvanadik születésnapja kapcsán készített interjú szövege is helyet kapott.

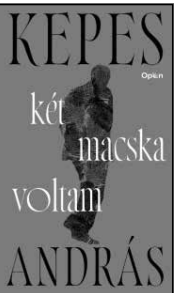

Gyarmati Andrea
Igenis vannak csodák!

Az olimpiai ezüstérmes úszónő, gyermekorvos szépiroként több kötetet mondhat magáénak. Úgy tartja, vele mindig történik valami, és ezekben az életpéldákban rendre fölfedezi a köznapok csodáit, amik feltétlenül megörökítendőek, így születnek önéletrajzi fogantatású kisprózáinak kötetei, amelyek sorában ez a negyedik. Az Igenis vannak csodák! hét tematikus fejezetében mintegy hetven novellisztikus kerekességű kisesszé, elmélkedés, emlékezés olvasható az emberi tapasztalatszerzésről és okulásról, a szeretet hatalmáról, a köznapok apró csodáiról, az orvosi rendelőkben átélt esetekről és persze az uszodai élményekről. De bármiről ír, minden írásának alap gondolata a szeretet, miközben azt tapasztalja, hogy az élet számos területén nő a feszültség, az emberek türelmetlenek, folyton sietnek, alig marad idejük egymásra (Örülünk annak, ami van). Viszszatekint élete meghatározó fordulataira, benne írói munkásságára (Nyáréji görögdiánnal), orvosi praxisára (Doktor néni) és úszó szenvedélyére (Egy fecské nem csinál nyarat). Írásainak sajátos csoportját képezik azok a vallomások, amelyekben eltávozott szüleihez szól (Tedd, amit a szíved diktál). A csodák meglátása és a boldogságkeresés mellett az ő életében is akadtak szomorú epizódok, gyászos alkalmak (Pillangókisasszony); orvosként is belátott számos család nehéz életébe, a gyerekek szomorú sorsába (A család mint olvasztótégely). Írásainak túlnyomó része közvetlen élettapasztalatból született, de ezeket a tapasztalatokat mindig belengi valami emberi – olykor gyermeki – melegség: Mikulás és a karácsony várása (Átölel a víz), nagymamája emléke (Nagymama, a varázsló), vagy a sportolói példaképe (Isten éltesen, Ági néni!). Gyarmati Andrea kiseszéíróként sajátja, hogy miközben jóízűen mesél, olykor anekdotázik, közben sok-sok életvezetési, nevelési, egészségügyi tanácsot ad. Ráadásul nagyon különböző szerepekben mutatkozik meg: író, gyermekorvos, sportoló, szülő, feleség, a szülei emlékező gyermek – és minden szerepében köznap csodákat meglátó érzékeny, fogékony lélek, aki nek visszatérő és ismétlődő jelmondata: „szeretet nélkül nem lehet élni, én bizonyosan képtelen lennék rá”.

Kepes András
Két macska voltam

Karinthy Frigyes szellemes mondása: Álmomban két macska voltam és játszottam egymással adta az inspirációt Kepes András új könyvének címéhez, amelynek főhősét is ez a kettősség jellemzi. Az író az 1970-es évekbe vezeti vissza olvasóit, amikor bemutatja egy család életét, amelyben a két szülő már elhidegült egymástól, de három gyermeküket még együtt nevelik. A guláskommunizmus fojtogató, mérgező légköre elől, a családfő döntése alapján, egy fővárostól távoli tanyára költöznek el, azt remélve, hogy az itteni csendes élet majd megnyugvást hoz számukra. Elvárásokban azonban csalatkoznuk kell, mert egyáltalán nem az történik, amire számítottak. A világtól való elzártság egyre inkább egymás ellen hangolja a családtagokat, akik ebben az elszigeteltségben rosszabbul érzik magukat, mint annak idején Budapesten. Évek múltán Gyuri, a legidősebb gyerek már felnőttként visszatér a fővárosba, hogy megkeresse önmagát, mert a múlt traumatizáló emlékei, az apja erőszakos zsarnoksága nyomasztóan hatnak rá a hétköznapi életben. A fiatal férfi nyomozóként dolgozik a rendőrségen, ahol zsarnok főnöke alaposan megkeseríti az életét. A hétköznapiak mókuskereke egyre jobban bedarálja, eluralkodik rajta a közöny, a magánéletében és a munkájában is. Ekkor úgy dönt, hogy felszakítja ezt az állapotot, azonban a tisztességtelen módszer, amellyel határait feszegeti, feje tetejére állítja belső és külső világát egyaránt. A címbéli két macska Gyuri két személyiségére és a történetmesélő, Kepes András kétféle szemzőből látott világára utal. A krimi elemekkel is élő regény a rendszerváltás idejének rendőrségi munkáját pásztázza, a zavarosban halászó piti és fehérgalléros bűnözők világát is bemutatva, miközben Gyuri gondolatai, lelkének háborgása is tárgyiasul a cselekmény során. A könyv egyik megízlelendő idézetével – „Ha beletörődünk az aljasságokba, akkor észrevétlenül magunk is ugyanolyan hitványvá válunk – érdemes ajánlani a lélektani krimiként, társadalomkritikaként és családregényként egyaránt olvasható regényt, amely lényegében arról szól, miként vezetnek a mindennapos kis szélhámosságok odáig, hogy csalásból norma, a bűnből pedig erény válik...”

Kovácsné Svelik Beáta
könyvtáros

Pusztai János tollából...

Előző részekből

„Már többször elhatároztam, és végre rászántam magam, hogy papírra vessem gondolataimat egy igazi horgászbarát emlékének megőrizve. Több mint 30 év közös horgász élményei fűzték össze barátságunkat, és írással tiszteltem szeretném leróni előtte...”

„Halak, emberek, és azok a vízlakók
akikhez érdekes emlék fűződik...”

Emberek

Sz. Jóska

Egy alkalommal lementem egyedül horgászni a Füzitői Kavicsbánya tóra. Sanyi egyik munkatársunkkal Sz. Jóskával meglátogatott, amikor a Timföldgyárból mentek haza. Nézték hogyan horgászom, és ahogy mindig, most is viccelődve beszélgettünk. Én közben bedobtam horgaimat, mert elég gyakran volt kapás. Egyik alkalommal, amikor bedobásra készültem, Sanyi szólt Jóskának, hogy vigyázzon nehogy a fülébe akadjon a horog Kb. 30 méterre a parttól horgásztam, kellett egy kis lendület, hogy bemenjen addig a horog. Bedobás közben csak azt hallottam, hogy jaj. Nem tudtam mi történt, csak utána derült ki, hogy amikor a horgot bedobtam, Jóska hátam mögött állva Sanyi megpöckölte a fülét, s ő azt hitte, tényleg a horog akadt bele.

Cz. Jóska

Komáromba mentünk horgászni a Dunára hárman, Sanyi, Cz. Jóska és én. A vasútállomástól Győr irányában kb. 80-100 méterre kerestünk alkalmas helyet.

A Duna medre itt hirtelen mélyülő, akár 8-10 métert is bemehettünk úgy, hogy nem lep el a víz. A meder és a vízpart kavicsos. Mivel nagyon meleg volt, levettük a cipőnket, és időnként sétáltunk a víz szélében hűtve magunkat. Kapásom volt, és sütőlapát nagyságú dévér akadt a horgomra. Ahhoz hogy meg lehessen szákolni, néhány métert be kellett menni a vízbe a sekély víz miatt. Sanyi szólt Jóskának, hogy menjen be és szókálja meg. Jóska gondolkodás nélkül megtette. Nem értettem, miért neki szólt Sanyi, amikor az én kezemben is ott volt a szák. Ekkor vettem észre, hogy Jóska elfelejtette levetni a cipőjét, és cipőstől ment be a vízbe. Sanyi látta ezt, és nagyot nevetett, hogy Jóskát cipőstől beküldtük a vízbe.

Bandi bácsi

Egy vasárnapi délután lementünk Sanyival a Füzitői Kavicsbánya tóra horgászni. Kérdeztem Sanyitól, milyen csalit hozott. Felsorolta, és a legvégén megemlítette, hogy nokedlit is hozott, mert az volt az ebéd. Kértem tőle, és egyik horgomon ez lett a csali. Kiderült az volt a legsikeresebb, mert fogtam vele két szép pontyot.

Egy kis idő múlva feltűnt Bandi bácsi a kerékpárjával. Mindig kerékpárral jött

le horgászni, horgászfelszerelése a kerékpárra volt felkötve. Lassan sétált a vízparton, minden horgásznál aki útjába akadt megállt, váltott néhány szót, miután üdvözölte őket. Így jutott el oda ahol mi voltunk, először hozzám, mert én voltam közelebb. Kérdezte, hogy mit fogtam? Mutattam neki a két pontyot. Mi volt a csali, kérdezte? Nokedli, mondtam. Tovább sétált, odaért Sanyihoz. Tőle is megkérdezte mit fogott és mivel horgászik. Sanyi mondta, ő még nem fogott semmit, és ő is nokedlit tett egyik horgára. Adjak belőle Bandi bácsi? Kérdezte Sanyi. Köszönöm nem, majd a Jánoséból kérek, az jobb. Így aztán én adtam nokedlit abból, amit Sanyitól kaptam. Tovább sétált, és tőlünk 20-30 méterre keresett helyet magának. Eltelt valamennyi idő, és kérdeztük tőle, mi a baj. „elvitte a Ponty horognyelemet, amit a feleségem vett nekem karácsonyra.” Odamentünk, és fenekező horoggal dobáltuk a vizet addig, amíg meg nem lett Bandi bácsi horognyele. Sanyinak sikerült megfogni, és még a ponty is rajta volt.

Rossz helyre ültél Bandi bácsi. Ez nem nyugdíjasoknak való hely! Mire itt észreveszed a kapást, a hal már régen elszaladt a horognyeleddel, mondta Sanyi.

Folytatjuk...

Almásfüzitő Község Önkormányzatának havonta megjelenő közéleti, tájékoztató jellegű lapja.

Terjesztés: minden postaládába eljuttatva Almásfüzitő területén.

A lapban közölt írások nem minden esetben egyeznek meg szerkesztőségünk véleményével.

A cikkek, hirdetések leadási határideje minden hónap 18-a (almasfuzitoihirek@gmail.com).

Felelős kiadó: Almásfüzitő Önkormányzatának Képviselő-testülete. Főszerkesztő: Török Tímea

Nyomda: PRINT-KOM 2000 Kft. Komárom, Lovarda tér 7. Tel.: 346-385